

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บำรุงพันธุ์สัตว์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๐๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

สั่งวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๙

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบำรุงและรักษาพันธุ์ปศุสัตว์และ
สัตว์พาหนะ

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์ปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๔๗๙

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ และปศุสัตว์ หรือสัตว์พาหนะชนิดอื่นตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

“สัตว์สงวนพันธุ์” หมายความว่า สัตว์ที่ได้คัดเลือกไว้เพื่อใช้ทำพันธุ์

“เขตบำรุงพันธุ์สัตว์” หมายความว่า เขตท้องที่บำรุงพันธุ์สัตว์ตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

“ตอนสัตว์” หมายความว่า กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อมิให้สัตว์สืบพันธุ์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในครอบครองหรือผู้ควบคุมดูแลสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการตำแหน่งสัตวแพทย์หรือสัตวบาล
สังกัดกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า สัตวแพทย์อำเภอในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ หรือผู้ซึ่ง
อธิบดีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรดำเนินการบำรุงพันธุ์สัตว์ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรี
มีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

(๒) กำหนดชนิดของสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์

(๓) กำหนดเพศ อายุ ขนาด ลักษณะ หรือนิสัยของสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

เพื่อคัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์ หรือเป็นสัตว์ที่ไม่เหมาะจะใช้ทำพันธุ์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสัตว์สงวนพันธุ์ และการเพิกถอนจากการ
เป็นสัตว์สงวนพันธุ์

มาตรา ๖ ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) ประกาศหรือมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์แจ้งจำนวน ชนิด เพศ และอายุ
ของสัตว์ ในประกาศหรือคำสั่งนั้นจะกำหนดให้เจ้าของสัตว์นำสัตว์มาให้สำรวจ วัดขนาด และคัดเลือก
ณ สถานที่ภายในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้นและภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ประกาศตามวรรคก่อนให้ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนันในเขต
บำรุงพันธุ์สัตว์นั้น

(๒) คัดเลือกสัตว์ให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(๓) เพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(๔) คัดเลือกและตอนสัตว์ที่ไม่เหมาะจะใช้ทำพันธุ์หรือสั่งให้เจ้าของสัตว์ตอนสัตว์
ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ในกรณีเจ้าของสัตว์ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจตอนสัตว์นั้นได้

มาตรา ๗ สัตว์ที่ได้คัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์แล้วนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ประทับตราอักษร “ส” ไว้ที่ตัวสัตว์ เมื่อมีการเพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์ ให้ประทับตรา
อักษร “ถ” เพิ่มที่ตัวสัตว์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์โอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใด ๆ
ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองของตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน เว้นแต่จะ
ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ที่อยู่นอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีนำสัตว์ผ่านเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ โดยมีการควบคุมมิให้ปะปนกับสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

มาตรา ๑๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไป ในสถานที่หรือที่ดินของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อสำรวจ วัดขนาด คัดเลือก ตอนสัตว์ หรือประทับตราที่ตัวสัตว์ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดิน และเจ้าของสัตว์ทราบก่อน ในการนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์ อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดใน กฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่ เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่ อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๑๓ หรือ ฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย พระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

